

В.С.Барбуляк, Ю.Г.Кондратьєв

КРИТЕРІЙ ІСНУВАННЯ ГІББСІВСЬКИХ СТАНІВ
КВАНТОВИХ ГРАТКОВИХ СИСТЕМ

у праці [1] побудовані ймозірнісні міри

$$d\nu_{\lambda}(\omega_{\lambda}(\cdot)|\bar{\omega}_{\lambda c}(\cdot)) = \frac{1}{Z_{\lambda}} e^{-E_{\lambda}(\omega_{\lambda}(\cdot)|\bar{\omega}_{\lambda c}(\cdot))} d\nu_{0,\lambda}(\omega(\cdot)) \quad /1/$$

на вимірному просторі $(\Omega_{\beta}(\Lambda), \mathcal{Q}(\Lambda))$ при фіксованій граничній умові $\bar{\omega} \in \Omega_{\beta}$. та

$$d\nu(\omega(\cdot)) = \frac{1}{Z} e^{-E(\omega(\cdot))} d\nu_0(\omega(\cdot)) \quad /2/$$

на вимірному просторі $(\Omega_{\beta}, \mathcal{Q})$. існування міри /2/ еквівалентне існуванню гіббсівського стану системи, що відповідає гамільтонану

$$H = \frac{1}{2} \sum_{k \in \mathbb{Z}^d} p_k^2 + E(\omega(\cdot)) + \sum_{k \in \mathbb{Z}^d} V(q_k). \quad /3/$$

Наступна теорема, що узагальнює на квантовий випадок відому в класичному випадку теорему Добрушина [2], є критерієм існування гіббсівських станів у нескінченному об'ємі.

Теорема. Нехай для гамільтоніана /3/ маємо:а/ компактну функцію h ;б/ числа $c_{jl}, j, l \in \mathbb{Z}^d$ і сталу $c, 0 < c < 1$, для яких

$$\forall j \quad \sum_l |c_{jl}| \leq c;$$

в/ число $K > 0$, такі що $\forall \lambda, \lambda \in \mathbb{Z}^d, |\lambda| < \infty$ і граничної умови $\bar{\omega} \in \Omega_{\beta}$, для якої

$$\max_{j \in \Lambda} \sum_{l \in \Lambda^c} |c_{jl}| h(\bar{\omega}_l) < \infty,$$

міра $d\nu_{\lambda}(\omega_{\lambda}(\cdot)|\bar{\omega}_{\lambda c}(\cdot))$ існує і

$$\int h(\omega_j) d\nu_{\lambda}(\omega_{\lambda}(\cdot)|\bar{\omega}_{\lambda c}(\cdot)) \leq K + \sum_{l \neq j} c_{jl} i(\omega_l). \quad /4/$$

Тоді сім'я мір $\{\nu_{\lambda}(\omega_{\lambda}|\bar{\omega}_{\lambda c}), \lambda \in \mathbb{Z}^d, |\lambda| < \infty\}$ слабо конвергентна.

Нехай, крім цього, $\forall j \in \mathbb{Z}^d \forall a$ - неперервної обмеженої функції на \mathcal{G} [1] знайдуться:

- a/ послідовність множин $M_n \subset \mathbb{Z}^d$, $|M_n| < \infty$, $\bigcup_n M_n = \mathbb{Z}^d \setminus \{j\}$;
- b/ числа $d_{jl}^{(n)} \geq 0$, $j \neq l$, для яких

$$\sum_{l \in \mathbb{Z}^d} d_{jl}^{(n)} \leq D^{(n)}, D^{(n)} \rightarrow a \text{ при } n \rightarrow \infty;$$

в/ послідовність неперервних обмежених функцій

$$f_n(\omega_{M_n}), \text{ таких що}$$

для будь-якої граничної умови $\bar{\omega} \in \Omega_\beta$, для якої

$$\sum_{l \neq j} |c_{jl}| h(\bar{\omega}_l) < \infty,$$

справедлива оцінка

$$|\int a(\omega_j) d\nu_j(\omega_j) | \bar{\omega}_{\mathbb{Z}^d \setminus \{j\}}(\cdot) - f_n(\omega_{M_n})| \leq D^{(n)} + \sum_{l \neq j} d_{jl}^{(n)} h(\bar{\omega}_l). /5/$$

Тоді існує хоча б одна міра $d\bar{\nu}(\omega(\cdot))$, що відповідає гамільтоніану [3] в тому розумінні, що її умовні розподіли задаються [1].

Доведення. Фіксуємо ростучу послідовність множин $\Lambda_n, \Lambda_n \subset \mathbb{Z}^d$, $|\Lambda_n| < \infty$ і граничних умов $\bar{\omega}_{\Lambda_n^c}$, таких що $\forall l \in \Lambda_n^c h(\bar{\omega}_l) \leq A$, для деякої сталої А. Послідовність ймовірнісних мір ν_n на Ω_β побудуємо таким чином:

$$\nu_n(\bar{\omega}_{\Lambda_n^c}) = 1, d\nu_n = d\nu_{\Lambda_n}(\omega_{\Lambda_n}(\cdot)) | \bar{\omega}_{\Lambda_n^c}(\cdot)). /див. [7] [1].$$

Лема 1. $\forall j$

$$\sup_n \int h(\omega_j) d\nu_n \leq \frac{K + cA}{1 - c} \equiv K_0.$$

Доведення. Оскільки $\nu_n \Omega_\beta(\Lambda_n)$ - сепарабельний метричний простір, то міра ν_n є щільною, т. є $\forall \epsilon \exists K_\epsilon^n \subset \Omega_\beta(\Lambda_n) \times \nu_n(K_\epsilon^n) > 1 - \epsilon$. Тоді

$$\int h(\omega_j) d\nu_n = \int_{K_\epsilon^n} h(\omega_j) d\nu_n + \int_{\Omega_\beta(\Lambda_n) \setminus K_\epsilon^n} h(\omega_j) d\nu_n.$$

Із абсолютної неперервності інтеграла випливає, що $\forall \eta \exists K_\epsilon^n$

$$\int h(\omega_j) d\nu_n < \eta.$$

$\Omega_\beta(\Lambda_n) \setminus K_\epsilon^n$

З теореми Лузіна випливає існування неперервної функції $h^c(\omega_j)$ на $K_\epsilon^n(j) \equiv K_\epsilon^n |_{\Omega_\beta(\{j\})}$ такої, що міра множини $\{\omega_j | h(\omega_j) \neq h^c(\omega_j)\}$

є меншою від довільного цодатного числа. На $K_{\varepsilon}^n(j)$ функція $h^c(\omega_j)$ досягає своєї верхньої межі, тому $\forall \varepsilon \forall n$

$$\int_{K_{\varepsilon}^n} h(\omega_j) d\nu_n$$

скінчений. Зафіксуємо числа ε і n . Тоді

$$\max_{j \in I_n} \int h(\omega_j) d\nu_n \equiv A_{\varepsilon}^n < \infty.$$

Вибравши те j , при якому досягається максимум, підставивши у /4/ $I = \{j\}$ і проінтегрувавши це співвідношення по мірі ν_n , отримаємо

$$A_{\varepsilon}^n \leq K + A_{\varepsilon}^n c + cA.$$

Отже,

$$\sup_n \sup_{\varepsilon} A_{\varepsilon}^n \leq \frac{K + cA}{1 - c},$$

звідки і випливає твердження леми.

З цієї леми та співвідношення /6/, наведеного у праці [1], випливає, що ν_n – слабо компактна послідовність. Не зменшуючи загальності, можна вважати, що до деякої граничної міри $\bar{\nu}$ збігається сама послідовність ν_n .

Лема 2. Нехай f – неперервна знизу функція на метричному просторі X і послідовність ймовірнісних мір μ_n на X слабо збігається до деякої міри μ . Крім цього, $\forall n$

$$\int f d\mu_n \leq C.$$

Тоді

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int f d\mu_n \geq \int f d\mu.$$

Поведіння. Для довільної міри χ , такої що

$$\int f d\chi \leq C,$$

справедлива оцінка

$$\begin{aligned} & \sum_{l=0}^{\infty} \sum_{i=1}^K \left(\frac{i-1}{K} + l \right) \chi \left\{ x \mid \frac{i-1}{K} + l < f(x) \leq \frac{i}{K} + l \right\} \leq \int f d\chi \leq \\ & \leq \sum_{l=0}^{\infty} \sum_{i=1}^K \left(\frac{i}{K} + l \right) \chi \left\{ x \mid \frac{i-1}{K} + l < f(x) \leq \frac{i}{K} + l \right\}, \quad x \in X. \end{aligned}$$

Позначимо $G_i^l = \{x \mid f(x) > \frac{i}{K} + l\}$. Тоді, зробивши очевидні перетворення і скориставшися скінченністю інтеграла функції f по мірі χ , отримаємо що

$$\frac{1}{K} \sum_{l=0}^{\infty} \sum_{i=1}^K \chi(G_i^l) \leq \int f d\chi \leq \frac{1}{K} + \frac{1}{K} \sum_{l=0}^{\infty} \sum_{i=1}^K \chi(G_i^l).$$

Вилісавши ланцюжок нерівностей

$$\begin{aligned} \lim_{n \rightarrow \infty} \int f d\mu_n &\geq \lim_{h \rightarrow \infty} \frac{1}{K} \sum_{l=0}^{\infty} \sum_{i=1}^K \mu_n(G_i^l) \geq \frac{1}{K} \sum_{l=0}^{\infty} \sum_{i=1}^K \lim_{h \rightarrow \infty} \mu_n(G_i^l) \geq \\ &\geq \frac{1}{K} \sum_{l=0}^{\infty} \sum_{i=1}^K \mu(G_i^l) \geq -\frac{1}{\mu} + \int f d\mu \end{aligned}$$

і перейшовши до межі при $K \rightarrow \infty$, отримаємо твердження леми.

Із лем 1 і 2 випливає, що

$$\int h(\omega_j) d\nu \leq K_0.$$

Тут $\bar{\nu}$ – граничний розподіл, що відповідає гамільтоніану /3/, якщо для довільних вимірних $a(\omega_K), b(\omega_\lambda)$

$$\int a(\omega_K) b(\omega_\lambda) d\nu = \int b(\omega_\lambda) d\nu \int a(\omega_K) d\nu_K(\omega_K(\cdot) | \bar{\omega}_K d_{\{K\}}(\cdot)) / 6$$

Оскільки міра однозначно відновлюється при заданні її значень на неперервних обмежених функціях, то /6/ достатньо довести для $a(\omega_K), b(\omega_\lambda)$ неперервних і обмежених.

Для досить великих h , таких що $1 \subset A_h$, справедлива рівність

$$\int a(\omega_K) b(\omega_\lambda) d\nu_h = \int b(\omega_\lambda) d\nu_h \int a(\omega_K) d\nu_K(\omega_K(\cdot) | (\bar{\omega}_{\lambda_h} \setminus \{K\}) \cup \bar{\omega}_{\lambda_h}^F(\cdot)) / 7$$

За означенням слабої збіжності ліва частина /7/ при $h \rightarrow \infty$ прямує до лівої частини /6/. Із /5/ випливають оцінки зверху і знизу для внутрішнього інтеграла у правій частині /7/. Підставивши ці оцінки у /7/ і використавши лему 1, отримаємо /6/. Теорема доведена.

І. Барбуля В.С., Кондратєв Ю.Г. Задання гіббсівських станів квантових граткових систем в термінах функціональних інтегралів // Віsn. Львів. ун-ту. Сер. мех.-мат. 1991. Випуск 36. С. 70–74. 2. Добрушин Р.Л. Задание системы случайных величин при помощи условных распределений // Теория вероятностей и ее применение. 1970. Т.15. Вып. 3. С.469–497.

Стаття надійшла до редколегії 04.06.90